

selve Loven. Men som det er formuleret af Udvalget, — og jeg seer ikke, hvorledes det skulde været formuleret anderledes, naar det skulde staae i selve Loven, — saa kommer Udvalget ikke blot til i Loven at udtale Principet, men ogsaa, hvorledes Principet skal gjenneføres, da der nemlig aabenbart, idet man siger, at Portofriheden skal ophøre fra 1ste April 1852, ikke blot udtales, at man anseer det hensigtsmæssigt, at Portofriheden ophører eller omreguleres, men ogsaa paa hvilken Maade dette skal finde Sted, nemlig ved et totalt Ophør, og det er betænkeligt nu, fordi man ikke kan komme fra den Tvivl, at Sagen ikke lader sig ordne i Principet paa den lette Maade, som Udvalget har tænkt sig. Den ærede Ordfører begyndte sit Foredrag dermed, at Sagen fremstillede sig for ham som saa aldeles simpel, at der ikke kunde være Tvivl om at optage Bestemmelsen saaledes, men det er just Ulykken, at denne Sag har fremstillet sig som saa simpel for Udvalget. Jeg maa bede erindret, at det er noget ganske andet med offentlige Forsendelser end med private. Den Private, den Handlende, kan indrette sig med Hensyn til Forsendelsernes Omfang ganske efter sin Leilighed. Vil han lade en Sags Oplysning skorte paa Fremsendelse af Acter for at spare Porto, saa staaer det i hans Magt, men det er ikke saaledes med det Offentlige. Det Offentlige er nødsaget til, for at varetage vedkommende Privates Interesser at lade meget betydelige Pakker Acter forsende med Posten, fordi det ikke kan vides, hvad der indholdes i saadanne Oplysninger, som det derfor maa requirere indsendte. Nu troer jeg slet ikke, at Sagen lader sig ordne simpeltvæk paa den Maade, at man siger: de offentlige Embedsmænd skulle naturligvis ikke afholde Porto af deres egen Lomme, men man kan opføre en Sum dertil paa Finantsloven. Det er slet ikke sagt, at det lader sig hensigtsmæssigt gjøre, det kan maaskee være forbundet med langt større Bryderie for vedkommende administrative Embedsmænd, der skulle gjøre dette, end at lade Postvæsenet føre Controlen, og dermed kunne ogsaa Administrationsomkostningerne forøges. Jeg er ganske enig i, at Postvæsenet ikke er til for Statsbestyrelsens

Skyld men for Statens Skyld, men saa maa man ogsaa indrømme mig, at, naar det er muligt, at føre Control med visse Autoriteters Protokofrihed billigere ved Postvæsenets Embedsmænd end ved at lade det Administrative føre Controlen for Forsendelserne, saa er det ikke blot i Statsbestyrelsens men ogsaa i det Hele taget i Statens Interesse, at man overlader til Postvæsenet at føre Controlen, og saaledes er det f. Ex. ogsaa Tilfældet i Tydskland. Det forekommer mig ogsaa, at den ærede Ordfører kom noget i Modsigelse med sig selv. Han anførte nemlig, at, naar man ad administrative Veie ønskede, at der skulde tilstaaes visse fritagelser fra den almindelige Regel, som her er udtalt, kunde det skee, men den ærede Ordfører bemærkede ogsaa, at man ikke kunde gjøre det ad den administrative Veie, men at man maatte forelægge særlige Lovforslag derom. Men det er just Tingen, at, naar Regelen engang er udtalt i Loven, saa kan man ikke komme fra den almindelige positive Forskrift i Loven uden ved Hjælp af et andet Lovforslag, og dette Lovforslag maa forelægges inden 1ste April 1852, naar man ikke skal komme til at lide under den Mislighed, som, efter at Sagen er bleven tilstrækkeligt moden, kan vise sig ved en consequent Gjennemførelse af den almindelige Regel, ligesom jeg troer mig befoiet til at antage, at det meget let kan blive Tilfældet, med Hensyn til den almindelige Regel, som Udvalget ønsker udtalt strax, inden Sagen er moden til at forelægges, idetmindste moden dertil efter Regjeringens Anskuelse, at det kan blive nødvendigt at modificere den, inden Loven nogenstunde træder i Kraft, og Ingen vil vel nægte, at det er en Undtagelse fra Principet, naar Regjeringen paa næste Rigsdag indbringer et Lovforslag, og dette sit Lovkraft, hvorved det bestemtes, at fra Ministerræds Side skulde alle Breve afsaae ufrankerede eller ufor-synede med Frimærker, hvorimod den fornødne Control skulde indrettes paa den og den Maade. Det er jo vistnok ingen betydelig Afvigelse, men det er dog en Afvigelse, naar en særlig Lov, som maatte komme ud i den Retning, gjorde en Ungtagelse fra den almindelige Regel, inden den almindelige Regel var traadt i Kraft. Jeg troer altsaa, at der her slet ikke er Spørgs-